

Ν Ε Ο Λ Α Ι Α Π Α . Σ Ο . Κ

Ε Ι Σ Η Γ Η Σ Η

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18.10.76

Σύντροφοι τῆς Σπουδάζουσας,

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Γραμματεία, ἐκτιμώντας τὰ ἀντικειμενικὰ χαρακτη-
ριστικά τῆς γενικῆς πολιτικῆς κατάστασης σέ σχέση μέ τήν ὀργανωτική
δομή καί λειτουργία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαμόρφωσε ὁρισμένες ἀπόψεις. Αὐ-
τές, ἀφοῦ πάρουν μέσα ἀπό μιὰ οὐσιαστικά ἀμφίδρομη διαδικασία (Βάσης
καί Ὁργάνων) μιὰ τελικά ἐπεξεργασμένη μορφή, θά ἀποτελέσουν τό κα-
θοδηγητικό πλαίσιο γιά ζύμωση καί δράση στό χῶρο μας.

Τά συστατικά στοιχεῖα πού ἔχει αὐτό τό πλαίσιο πηγάζουν ἀπό τή
σκιαγράφηση τῆς μέχρι τώρα πορείας, ἐκπορεύονται ἀπό τήν ἀξιοποίηση
τῆς προηγούμενης πείρας, στηρίζοντα στίς δυνατότητες ἐπίρροης τοῦ
χώρου καί συνδέονται ἄρρηκτα μέ τήν πολιτική προοπτική τοῦ Κινήματός
μας.

Μέσα σ' αὐτό τό πλαίσιο μπορεῖ καί πρέπει νά ἐξαντληθοῦν ὅλες οἱ
ἀναζητήσεις, νά ἀντιπαραταθοῦν πολιτικές θέσεις, νά συγκρουστοῦν πρακ-
τικές καί νά λυθοῦν δευτερογενεῖς καί προσωπικές πολώσεις.

Ἡ ἔνταση τῶν προβληματισμῶν, μέσα ἀπό μιὰ ὁλόπλευρη ἐνεργή καί
θετική συμμετοχή ὅλων τῶν μελῶν, θά μετασχηματιστεῖ, στή βάση τῆς ποι-
οτικῆς σύνθεσης καί τῆς διαλεχτικῆς ἐνότητας τῶν ἀντιθέτων, σέ μιὰ
ένιαία θέληση καί δυναμική συνιστῆμένη καί θά συμβάλλει στή βαθμιαία
κατάκτηση μιᾶς γόνιμης διαδικασίας.

Ἡ κατοχύρωση καί ἡ ἐμπέδωση μιᾶς τέτοιας πολιτικῆς λειτουργίας
θά συμβαδίζει παράλληλα μέ τήν ἰδεολογική ὁμογενοποίηση καί τήν πολι-
τική ὁριοθέτηση τοῦ Κινήματός μας. Στή φάση πού περνᾶμε, φάση σημαδια-
κή καί καθοριστική καί γιά τή φυσιογνωμία καί γιά τήν ὀργανωτική ὁλο-
κλήρωση τοῦ Κινήματός μας, ἐκεῖνο πού μετράει ἀποφασιστικά δέν εἶναι
ἡ καλή διάθεση ἢ ἡ θολή πρόθεση ἀλλά ἡ ὑπεύθυνη πράξη.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Ἡ σημερινή διαρθρωτική κρίση τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος στήν
ἰμπεριαλιστική καί μονοπωλιακή του φάση στή χώρα μας, ἐξ αἰτίας
τῆς πολύπλευρης ἐξάρτησής της, μεταφέρεται γιά τό λαό μας μέ ἰδιαί-
τερη ἔνταση καί μέ πολλαπλασιαστικές ἐπιπτώσεις στό Κοινωνικό, Οἰ-
κονομικό, Πολιτικό καί Πολιτιστικό ἐπίπεδο.
2. Ἡ φύση καί ὁ χαρακτήρας τῆς ἀστεινῆς τάξης τοῦ τόπου μας προσδιο-

2. ρίξει σαφέστατα τὰ ὅρια ἀνοχῆς τοῦ συστήματος σέ μιά ἐνδεχόμενη "δημοκρατική" πρόκληση. Είναι ἱστορικά ἐπαληθευμένο πῶς μετά ἀπό κάθε δημοκρατική κατάνκτηση καί κατοχύρωση πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, μετά ἀπό κάθε στοιχειώδη προσπάθεια γιά ποσοτική ἀλλαγὴ στήν οἰκονομική βάση καί γιά προσαρμογὴ τοῦ ἐποικοδομήματος (θεσμῶν), στό μέτρο πάντα πού ὅλα αὐτά εἶναι ἀδύνατο νά ἐνσωματωθοῦν μέ ἀπόλυτο ἔλεγχο καί νά διασφαλίζουν τήν ἀπαιτούμενη κοινωνική στασιμότητα, δημιουργεῖται σοβαρή πολιτική κρίση. Σέ τούτη τή μεταίχμιακή στιγμή μπαίνουν σέ ἐπιθετική κίνηση οἱ κατασταλτικοί μηχανισμοί πού καθηλώνουν τήν "ἀπειλητική" Κινητικότητα καί ἀγωνιστικότητα τῶν λαϊκῶν δυνάμεων καί δίνουν σχεδόν πάντα μιά ἀντιλαϊκή, ἀντεθνική διέξοδο μέ ὅλες τίς συνέπειες.

3. Μέ τὰ δεδομένα τῆς τωρινῆς κατάστασης ὁ κύκλος τῆς ἄσκησης πολιτικῆς ἐξουσίας στόν τόπο μας θά καθορίζεται, σέ μιά σχηματική ἀπόδοση, σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες καί τίς ἐπιλογές τῶν καιρῶν, ἀπό τρεῖς ἐναλλασσόμενους σταθμούς:

- Αὐταρχικό πολίτευμα μέ ὑπέρ-ἐνίσχυση τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.
- Καθεστῶς ἔκτακτης ἀνάγκης καί ἔκτακτων νόμων.
- Ἀνοιχτή στρατιωτικο-φασιστική δικτατορία.

Τό πέρασμα ἀπό τή μιά μορφή στήν ἄλλη βρίσκεται σέ συνάρτηση μέ τό σημεῖο σύμπτωσης τῆς συγκυριακῆς ἀδυναμίας τοῦ μπλόκ ἱμπεριαλισμοῦ-ντόπιου ἀστισμοῦ καί τῆς αὐξανόμενης δυναμικῆς τῶν λαϊκῶν δυνάμεων.

Ἀπέναντι σ' αὐτές τίς ἐξελίξεις ὀρθώνεται καί ἀντιπαλεύει, πάντα σέ ρῆξη μέ τίς μεθοδεύσεις τοῦ κατεστημένου, τό λαϊκό Κίνημα προωθώντας τούς δικούς του στόχους καί τή δική του διέξοδο.

Κάθε εὐχέρεια ἀποκλειστικῆς ἐπιλογῆς καί πρωτοβουλία πολιτικῆς ἐπέμβασης ἀπό τή μεριά τῶν ἀστικῶν φορέων φανερώνει:

- Ἀπό τή μιά τή δυνατότητά τους γιά ἀνώδυνη ἀναδιάταξη καί ἀναδιοργάνωση τῆς συναίνεσης τοῦ λαοῦ, μέσα ἀπό ἀνεπαίσθητες ἀλλά ἀναγκαστικά παραπλανητικές παραχωρήσεις.
- Καί ἀπό τήν ἄλλη τήν ὑποκειμενική ἀδυναμία τοῦ λαϊκοῦ Κινήματος νά ἐπιβάλλει λύσεις χωρίς συμβιβασμούς.

4. Στίς 23 Ἰούλη τοῦ 74 κάτω ἀπό τή λαϊκή πρῆψη καί τό βάρος τῶν λαθῶν τῆς χούντας ὑπῆρξε ἀλλαγὴ στή μορφή καί μόνο στή μορφή τῆς ἐξουσίας, πού ἐντάχθηκε στά πλαίσια ἐνός κοινωνικά καί πολιτικά πολυσύνθετου συμβιβασμοῦ καί στήν προοπτική τῆς καινούργιας προσαρμογῆς

4. τῆς γεωπολιτικῆς στρατηγικῆς τῶν ἰμπεριαλιστῶν γιὰ τὸ χῶρο τῆς Ν.Α. Μεσογείου. Σάν καρπὸς συμβιβασμοῦ ἀνάμεσα στὰ ἰμπεριαλιστικὰ κέντρα τῶν ΗΠΑ, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς ντόπιας ὀλιγαρχίας ἡ ἐναλλαγὴ στὴ μορφή τῆς ἐξουσίας ἐνσαρκιώνηκε στὴν παραχώρηση τῆς κυβερνητικῆς σκυτάλης ἀπὸ τὴ χούντα στοὺς εὐπρόσωπους φορεῖς τῆς ἀστικῆς τάξης.
- Παρά τὸ γεγονὸς τοῦ συμβιβασμοῦ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἰούλη ἀποτελέσει θετικὸ βῆμα καὶ σημεῖο ἀγωνιστικῆς κατάνκτησης τοῦ λαοῦ, γιὰτί ξανοίχτηκαν τεράστιες δυνατότητες γιὰ ὀργανωτικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἀνοιχτὴ πολιτικὴ δράση τῶν φορέων τοῦ λαϊκοῦ Κινήματος. Ἡ στρατηγικὴ χρησιμοποίηση τούτης τῆς κατακτημένης δημοκρατικῆς ἐπίφασης σέ μιὰ διαδικασίαν δυναμικῆς τῆς ἐξέλιξης μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει σέ πολιτικὰ καὶ ὀργανωτικὰ κρυσταλλώματα μέ μαζικὲς συσπειρώσεις ἐνταγμένες πάντα στὴν προοπτικὴ διαμόρφωσης ἱκανῶν καὶ ἀναγκαίων συσχετισμῶν γιὰ μιὰ νικηφόρα ἔκβαση.
5. Στὴ δίχρονη μεταπολιτευτικὴ πορεία, καὶ ἰδιαίτερα στὴν τελευταία φάση, ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ, ἐξ αἰτίας τῆς ταξικῆς φύσης τῆς καὶ τῶν πολιπολιτικῶν δεσμεύσεων τῆς πολυτιμῆς "γέφυρας" τοῦ Ἰούλη τοῦ 74, ἀποδείχνει στὴν πράξη μέ τὰ ἔργα τῆς τὴν ἀπροθυμία καὶ τὴν ἀνικανότητά της νὰ προσανατολιστεῖ σέ μιὰ βάση ρεαλιστικὴ καὶ ὀρθολογικὴ ποὺ θὰ ἀποβλέπει:
- Στὴν προάσπιση τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῶν Κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς χώρας μας.
 - Στὴ διασφάλιση Ἑθνικῆς Ἀνεξαρτησίας.
 - Στὴν ἐμπέδωση καὶ τὴ λειτουργία τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.
 - Τέλος στὴ δικαίωση τῶν διεκδικήσεων τῶν ἐργαζόμενων καὶ τῆς νεολαίας γιὰ ψωμί-δουλειά-μόρφωση, μέ ταυτόχρονο περιορισμὸ τῆς ἀσυδοσίας τῶν ξένων καὶ ντόπιων μονοπωλίων.
- Ἀντίθετα προσπαθεῖ νὰ διασφαλίσαι τὴ γραμμὴ πλεύσης τῆς μέ τὴ θωράκιση τῆς δημοκρατίας ἀπὸ ἓνα πλέγμα ἀντιδραστικῶν νόμων καὶ μέ τὴν ὀλικὴ δραστηριοποίηση τῶν μηχανισμῶν καταστολῆς, ποὺ ἔχει σάν στόχο τὴν ἐλαχιστοποίηση καὶ τὴν ὑπονόμευση τῶν κατακτημένων δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ μας.
- Μιὰ σειρά ἀπὸ συνεχεῖς παλινδρομήσεις καὶ ἄστοχες μεθοδεύσεις ἔχουν ὁδηγήσει στὴν οὐσιαστικὴ παραχώρηση τῆς ἐθνικῆς μας πυξίδας στοὺς "συμμάχους" καὶ στὴν καθήλωση τῆς δημοκρατικῆς μας πορείας σέ ἓνα φαῦλο κύκλο.

5. Κύρια χαρακτηριστικά της κυβερνητικής πολιτικής πρακτικής προσδιορίζουν τρεις πρεΐς διαστάσεις της "νέας" δημοκρατίας μας:

- Ατλαντική (ΗΠΑ - NATO - ΕΟΚ) στην κατεύθυνση και τόν προσανατολισμό.
- Αύταρχική στο χαρακτήρα και τη λειτουργία.
- Αντιλαϊκή κατάφωρα στο περιεχόμενό της.

6. Σημαντικά στοιχεία για συμπλήρωση, σε μία σχέση αλληλο-εξάρτησης, με τους προηγούμενους άξονες αναφοράς στο έσωτερικό πεδίο είναι:

- 'Η ύπαρξη απειλή του τουρκικού επεκτατισμού, που υποκινιέται από τις ΗΠΑ και το NATO μέσα στην ιμπεριαλιστική στρατηγική τους και που δίνει το θανάσιμο για το έθνος και το λαό μας στίγμα. Για το έθνος γιατί θα συρρικνωθεί. Για το λαό μας γιατί θα περιοριστούν οι ελευθερίες του και θα πληγούν καίρια τα συμφέροντά του.
- Οι σημερινές και οι όρατά μελλούμενες αλλαγές, ανακατατάξεις και αποσταθεροποιήσεις στο χώρο της Ν.Α. Μεσογείου και των Βαλκανίων.

Τά παραπάνω δεδομένα αποτελούν τις προϋποθέσεις εκείνες σε πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, που προδικάζουν σαν αναπόρθητη την επιδιωκόμενη δημιουργία ενός "κοινωνικού συμβολαίου και τάξεως" ανάμεσα σ'έκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, καταπιεστές και καταπιεζόμενους, και προδιαγράφουν μία πολιτική και κοινωνική όξυνση, που έπέρχεται νομοτελειακά. Αύτη με τη σειρά της ίσως πάρει τα στοιχεία μιας βαθιάς και μόνιμης έθνικής κρίσης.

Η τελευταία διαπίστωση προκαθορίζει τη συσπείρωση των λαϊκών δυνάμεων γύρω από τους προοδευτικούς κομματικούς φορείς, προσδιορίζει τη μελλοντική σύγκρουση και τέλος υπαγορεύει την αναγκαιότητα πολύμορφης παρέμβασης αυτών των φορέων σε σχέση με την αξιοποίηση των αντιικειμενικών συνθηκών, των τοπικών και διεθνών συγκυριών και τη διοχέτευση του επαναστατικού δυναμικού των μαζών σε μία συγκεκριμένη στρατηγική ριζικής αλλαγής. Η καταλυτική παρέμβαση, που θα σηματοδέφει την πορεία του τόπου μας, προϋποθέτει φορείς με οργανωτική πολιτική έτοιμότητα και δυνατότητα.

Γι'αυτό προβάλλει σαν έπιτακτικό καθήκον ή εξέλιξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε Κίνημα πολιτικά και οργανωτικά αξιόμαχο, που θα συμβάλλει αποφασιστικά στο μετασχηματισμό της αντιικειμενικά υπάρχουσας κοινωνικής δυνατότητας σε πολιτική δύναμη εξουσίας και θα διαδραματίσει καθοδηγητικό-υποβοηθητικό ρόλο στη σχέση μάζες - κοινωνική αλλαγή. 'Η

6. ύλοποίηση αὐτοῦ τοῦ στόχου περνάει μέσα ἀπό τή σύνθεση τῆς ὀργανω-
τικῆς πολιτικῆς τοῦ Κινήματός μας, πού ἀποσκοπεῖ στή συνολική ἀνάπ-
τυξή του σέ ὅλους τοὺς χώρους.

Ἡ ὀργανωτική μας πολιτική καθορίζεται ἀπό προβλήματα πού ἀπό τή
μιά συνδέονται μέ τήν οἰκοδόμησι καί τήν ἐσωτερική λειτουργία τοῦ
ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί ἀπό τήν ἄλλη συναρτῶνται μέ τή σύνδεση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
μέ τίς μᾶζες καί τήν ἀνάπτυξη τοῦ μαζικοῦ καί πολιτικοῦ Κινήματος.
Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ ὀργανωτική πολιτική μας διαμορφώνεται ὅ-
χι αὐτόνομα καί ἀνεξάρτητα, ἀλλά σέ στενή σχέση μέ τοὺς πολιτικούς
στόχους καί μέ τήν τακτική τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καθῶς καί μέ τίς συνθήκες
πού ἐπικρατοῦν στοὺς διάφορους χώρους.

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ. - ΕΠΙΛΟΓΕΣ

1. Πρίν τή μεταπολίτευση τοῦ 74, ὁ πολιτικός χώρος μέσα στήν Ἑλλάδα
πού ἐκφραζόταν ἀπό τίς γραμμές τοῦ ΠΑΚ, οἱ ὁποῖες εἶχαν τεράστια
ἀπήχηση εἰδικά στή νεολαία, σάν ὀργανωτικό ἀντίκρουσμα δέν εἶχε πα-
ρά μόνον μιά-ὑποτυπώδη δομή μέ προσωπικές κύρια συνδέσεις. Αὐτή ἡ
σπερματική μορφή ὀργάνωσης ἦταν ἀδύναμη, σαθρή καί καταδικασμένη,
χωρίς καμμιά σημαντική δυνατότητα καθοδήγησης καί μαζικῆς ἐπέμβα-
σης στίς μελλούμενες ἐξελίξεις. Καί αὐτό γιατί:

- Δέν εἶχε παρά ἐλάχιστη σταθερή σχέση μέ τό ἀναπτυσσόμενο μαζικό
ἀντιδικτατορικό-ἀντιφασιστικό-ἀντιϊμπεριαλιστικό Κίνημα.

- Δέν εἶχε ἀφομοιώσει καί ἐμπεδώσει σέ πρακτική τίς πολιτικο-ἰδεο-
λογικές θέσεις τοῦ ΠΑΚ καί αὐτή καθ' αὐτή τήν ποιοτική μετάθεση
τοῦ σ. Α. Παπανδρέου.

Σίγουρα ὅμως αὐτό δέν ἦταν μόνο ἀντανάκλαση τῶν προθέσεων μεμονω-
μένων προσώπων ἀλλά καί μιᾶς σειρᾶς ἐγγενῶν ἀδυναμιῶν τοῦ ἴδιου
τοῦ χώρου καί τῆς ἴδιας τῆς ὀργανωμένης του ὑπαρξῆς (δηλ. τοῦ ΠΑΚ).
Ἔτσι ἡ δεδομένη ἀνυπαρξία πολιτικῶν κρυσταλλωμάτων καί ὀργανωτικῶν
πυρήνων πού νά δροῦν μαζικά μέσα στήν Ἑλλάδα ἦταν καθοριστική, ἀλ-
λά εὐτυχῶς ὅχι μοιραῖα γιά τήν ἐπιβίωση καί τήν πορεία μας.

2. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. σάν πολιτικός σχηματισμός καί σάν σύνολο πολιτικῶν θέ-
σεων συγκροτήθηκε σάν φυσική προέκταση τοῦ ΠΑΚ μέσα στόν μεταπολι-
τευτικό συμβιβασμό τοῦ Ἰούλη τοῦ 74. Ὅρισμένοι πρίστέφαν, καί ἴσως
πιστεύουν ἀκόμα, ὅτι τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἦταν ἓνα ἐξωγενές καί ἐφήμερο με-
ταδικτατορικό δημιούργημα, πού δέν εἶχε καμμιά ρίζα στήν πρόσφατη
ἱστορία τοῦ τόπου μας. Ἕνας τέτοιος ἰσχυρισμός, πέρα ἀπό μικροκομ-

2. ματικές σκοπιμότητας, λειτουργεί σαν επικίνδυνη απλούστευση, γιατί ή καταβολή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έντοπίζεται βαθιά μέσα στις ελληνικές συνθήκες και αντιθέσεις και αποτελεί καρπό της κοινωνικής εξέλιξης, και πολιτικής ώριμανσης του λαού μας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., σαν Κίνημα με δυνατότητες και προοπτική, για πρώτη φορά μετά το ΕΑΜ, ένσάρκωσε τη λαογενή δημιουργική πρωτοβουλία στο επίπεδο της πολιτικής οργάνωσης και την ιστορική αναγκαιότητα για ριζική αλλαγή στο επίπεδο των πολιτικών - οικονομικών - κοινωνικών σχέσεων.

3. Με την ίδρυσή του το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έγινε πόλος δυναμικής συσπείρωσης πλατιών λαϊκών στρωμάτων, πολιτικά έτερόκλητων αλλά με μία φορά αντικειμενικής κοινωνικής σύγκλισης, με συνδυαστικό κρίκο και συλλογικό έκφραστή τον Πρόεδρο σ. Α. Παπανδρέου. Τελικός στόχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ή συγκεκριμενοποίηση μιας συνειδητής ταξικής βάσης που θα μετασχηματίζεται μέσα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε πολιτική δύναμη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μιας και αντικειμενικά έχει επιφορτισθεί κύρια την ιστορική ευθύνη της αλλαγής, είναι αναγκασμένο με την συμμετοχή των στελεχών και των μελών του να μελετήσει σοβαρά άλλες έμπειρίες και να διαμορφώσει μία ολοκληρωμένη στρατηγική, δεμένη με τά ελληνικά δεδομένα, για τη μετάβαση του λαϊκού Κινήματος προς την έξουσία. Διαφορετικά, αν στηριχτούμε μόνο στην επιθυμία και τη διαίσθηση του λαού, ίσως ο ρόλος μας αποβεί πολιτικά μοιραϊός. Τότε ή ευθύνη θα βαραίνει όλους μας.

4. Από την πρώτη φάση της δημιουργίας του το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όρισε σαν στόχο τη μετεξέλιξή του σε μαζικό, λαϊκό φορέα σοσιαλιστικού μετασχηματισμού. Αντικειμενικοί και υποκειμενικοί λόγοι και ανάγκες υπαγόρευσαν τότε την πολιτική επιλογή της αυτόοργάνωσης. Αυτόι είναι:

- 'Η όφειλόμενη προώθηση στην τάση του λαϊκού παράγοντα να αναλάβει πρωτάγωνιστική πρωτοβουλία με στόχο την οργανωμένη του έκφραση στα πλαίσια της διακήρυξης της 3ης του Σεπτέμβρη 74. (Τούτη ή αύθεντική τάση ήταν υπολανθάνουσα και φάνερωνε την απαγκίστρωση των μαζών από παλιότερους δεσμούς σε συνάρτηση πάντα με την ιδεολογική κρίση και την πολιτική απομυθοποίηση προδικτατορικών κομμάτων).

- 'Η δημιουργία μιας οργανωτικής ραχοκοκαλιάς, που θα συντελούσε αποφασιστικά στο πολιτικό πλάτεμα και την έπαφή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το λαό και που θα διαδραμάτιζε σημαντικό ρόλο στην άνιση έκλογική ανάμετρησή.

4. - 'Η αποφυγή της αποκλειστικής -έστω και έκλογικά- χρησιμοποίησης του κομματαρχικού μηχανισμού της Ε.Κ. και της ανάβλωσης των παλαιοκομματικών σχέσεων και νοοτροπίας.

- 'Η ανυπαρξία ενός όμοιογενο*ς έπιτελικού όργάνου, μέ κοινά διαμορφωμένη πολιτική συνείδηση και ξεκάθαρα ένιαία ιδεολογία, πού θά αναλάμβανε τή συνολική καθοδήγηση και τήν έντατικοποίηση της λειτουργίας του χώρου.

- 'Η θέληση για καθιέρωση μιās πολιτικά έπαναστατικής μεθοδολογίας, σχετικά μέ τήν οίκοδόμηση του φορέα αλλαγής και της κατάκτησης της κομματικής συνείδησης. Αύτή θά έβρισκε τήν υλοποίησή της μέσα από τή συμπόρευση και τό διαλεκτικό αλληλοπροσδιορισμό του βαθμού ώριμησης και ανάπτυξης της όργανωμένης βάσης και της δυνατότητας έκφρασης αύτης από τά καθοδηγητικά όργανα.

- 'Η προδιαγραφόμενη άποτυχία, πού θά απόρρεε από τήν υιοθέτηση του περάσματος "άπό τά πάνω" μιās άτεγκτης όργανωτικής δομής και άγωσης και άποπροσανατολιστικής λειτουργίας, έξω από άντικειμενικές συνθήκες και ύποκειμενικές δυνατότητες, ήταν φανερή. Αυτό θά έξανάγκαζε τό χώρο σέ μιιά άσταμάτητη διαδοχή άπολιτικών πολώσεων και διασπάσεων, μέ αίτιολογικό στεΐρες όργανωτικές και μεταφυσικές λειτουργικές διαφορές. (Π.χ. σάν ύπόβαθρο της διάσπασής μέ τή Δ.Α. χρησιμοποιήθηκαν οί φετιχοποιημένες δημοκρατικές διαδικασίες).

Οί παραπάνω άντικειμενικές καταγραφές έκείνης της περιόδου ήταν και εΐναι στενά δεμένες μέ τίς διεργασίες για πολιτική μορφόποίηση, ιδεολογική συγκεκριμενοποίηση και κοινωνικό προσδιορισμό, πού καθόρισαν και καθορίζουν τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του Κινήματός μας στην άφετηρία του άλλα και στην πορεία του, σέ άντιδιαστολή μέ τά άντίστοιχα γνωρίσματα του κόμματος.

5. 'Η έπιλογή της αύτοοργάνωσης, πέρα από τά αξιόλογα και θετικά της στοιχεία, περιείχε από τή φύση της και τεράστιους κινδύνους έκφύλισης και πολιτικού άφοπλισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και αυτό γιατί:

- "Έδινε τή δυνατότητα σέ όργανωμένα σύνολα νά άσκήσουν άνεξέλεγκτα, σέ πρώτη φάση, ούσιαστικό έπηρεασμό πάνω στή διαδικασία πολιτικής και όργανωτικής διαμόρφωσης του ΠΑΣΟΚικού χώρου.

- Δημιουργούσε στό ποώτο στάδιο της σχετικής άμορφίας, -όπου ή όξυνση της πολιτικής άνομοιογένειας ήταν ιδιαίτερα έντονη- νεφελώδινες

5. - συσπειρώσεις. Στάχος τους ή συντοπισμένη πρέση προς μία κατεύθυνση και ή έγγυση της "σωστής" γραμμής, όπως και ομαδοποιήσεις με βαθμιαία εξέλιξη τους σε διαρθρωμένα σχήματα με δικιά τους καθοδήγηση, λειτουργία και πειθαρχία.

- Ύπρχε σαν μόνιμη κατάσταση ή έλλειψη σωστής πολιτικο-οργανωτικής σύνδεσης ανάμεσα στη βάση και στα Κεντρικά "Όργανα, με αποτέλεσμα να σημειώνεται κατά τόπους ή χώρους μία πολυμορφία και διάσταση στην έκφραση των θέσεων μας.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Τά δύο χρόνια ζωής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν σφραγιστεί από πολλά γεγονότα και καταστάσεις, που ή εμφάνισή τους είναι δηλωτική και βρίσκεται σε αντιστοιχία με την ποιοτική στάθμη του Κινήματος σ' εκείνη τη φάση. Η διαπίστωση της εξέλιξης, μολονότι είναι άναμφίβολη, αν δεν προσδιοριστεί ακριβώς, καταντάει μία σοφιστεία. Είναι άπαραίτητο να μετρήσουμε τό αντικειμενικό αποτέλεσμα της πολιτικής μας αντίληψης για την διαμόρφωση του χώρου και την οίκοδόμηση του Κινήματος.

1. Ο έκλογικός ένθουσιασμός των Ο.Π. παραχώρησε τη θέση του στην περισυλλογή των, σχετικά συνειδητών, μελών των Τ.Ο. Οί προσωπικές άφισμαχίες αντικαταστάθηκαν από τον πολιτικό προβληματισμό και την αντιπαράθεση. Η προσωπική λειτουργία και ο παραγοντισμός των Ο.Π. άρχισαν αίσθητά να έκτοπίζονται από μία ύποτυπώδη συλλογικότητα στις Τ.Ο.

"Όλο αυτό τό άνοδικό προχώρημα βέβαια έγινε μέσα από σκληρούς ανταγωνισμούς, προσωπικές πολώσεις, παροδικές μεταπτώσεις και άναστολές στη δράση, οργανωτικές κρίσεις. "Όμως παρ'όλες τις δύσκολες συνθήκες, την άπειρία, τά λάθη, ή κοινή προσπάθεια - "καθοδική" για τά όργανα, "άνοδική" για τη βάση - σαν μία ένιαία, αδιαίρετη και άλληλοεπικαλυπτόμενη διαδικασία ένσωματωμένη μέσα στο συνολικό σύστημα των λειτουργικών σχέσεων του Κινήματος, τελεσφόρησε. Στην τωρινή φάση ή ποσοτική συσσώρευση των έμπειριών, των μηνυμάτων, των σκέψεων και των έντάσεων έχει ξεπεράσει τό κρίσιμο σημείο και μία νέα ποιότητα έχει διαποτέσει βαθειά την προβληματική, τη λειτουργία και την έκφραση των μελών μας σ'όλη την κλίμακα. Αυτό βέβαια δεν είναι κάποιο τυχαίο γεγονός αλλά νομοτέλεια, που αντικειμενικά διέπει την εξέλικτική πορεία των προοδευτικών φορέων, σε άλληλεπίδραση με τη γενική πολιτική κατάσταση. Είναι αποτέλεσμα μακρόχρονης, άένανης και άνεπαίσθητης διαφοροποίησης και άλλαγής

1. όλων μας. Αυτό τό ποιοτικό άλμα, σάν προϊόν σύζευξης τών προηγου-
μένων καταλυτικών βιωμάτων μέ τήν, μέσα από τήν πολιτική δράση καί
παρέμβαση, κοινά πατακτημένη αὐτοδύναμη ΠΑΣΟΚική συνείδηση, διαλύει
τό φράγμα τῆς ἀμορφίας τοῦ χώρου καί δημιουργεῖ τίς βασιικές προϋ-
ποθέσεις γιά τήν παραπέρα ἀνάπτυξή του. Μέ βάση τούτη τήν κατακτη-
μένη ὁμοιογένεια, σάν βασικό σταθμό στήν πορεία γιά πολιτική ταυ-
τότητα καί ἰδεολογική ἐνότητα, εἶναι ὅχι μόνο δυνατό ἀλλά καί ἐπι-
τακτικό νά καθοριστεῖ διαλεκτικά ἀπό τό κέντρο καθοδήγησης, σέ συ-
νάρτηση μέ τήν ὠριμότητα τῆς ὁργανωμένης βάσης, μιά πολιτική γραμμή,
πού θά καθορίζει ἀναλυμένα τίς ἀξονικές ἀρχές γιά τήν ὁργάνωση, τή
λειτουργία καί τήν προοπτική τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
2. Τήν ὠρίμανση καί τήν ὁμογενοποίηση τοῦ χώρου μας πιστοποιεῖ σοβαρά
ὁ καθορισμός ἀπό τό Κέντρο καθοδήγησης μιᾶς γενικής πολιτικής γραμ-
μῆς μέ θέσεις πάνω σέ καίρια ἰδεολογικο-πολιτικά-ἐθνικά ζητήματα,
πού ἀνταποκρίνεται στό κοινά διαμορφωμένο ἐπίπεδο τών μελῶν μας.
Ὑπάρχουν ὅμως ἀπό τήν ἄλλη μεριά χειροπιαστά τά κατάλοιπα τῆς προη-
γουμένης ἀμορφίας, πού ἐκδηλώνονται μέ τήν ὁργανωτική καθυστέρηση
καί ρευστότητα καί τήν ὑπολειτουργικότητα. Αὐτή ἡ ὁργανωτική καί
λειτουργική καχεξία διαφαίνεται ἀπό τήν ἀδυναμία τών ἐνδιάμεσων
καί πρωτοβάθμιων ὁργάνων νά ἐξειδικεύσουν τό πλαίσιο τῆς καθοδήγη-
σης μέσα στούς χώρους δουλειᾶς, κατοικίας καί μόρφωσης σέ γραμμή
μαζών μέ καθορισμένου ἀξονες πάλης. Τό πρόβλημα αὐτό, συνδεδεμένο
μέ τό ὑπαρκτό χάσμα ἀνάμεσα στήν πολιτική ἐπιρροή καί τίς ὁργανω-
μένες δυνάμεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί τήν ἀντίστροφη φορά ἀνάπτυξής τους,
παίρνει ἰδιαίτερες διαστάσεις, γιατί σχετίζεται μέ τήν ἴδια τή μελ-
λοντική φυσιογνωμία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Εἶναι ἀναγκαῖο ὅλοι μας νά συνειδητοποιήσουμε πώς τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι
μιά ἰδεολογικο-πολιτική ὁργάνωση ἀδιάλειπτου ἀγώνα. Γιά μᾶς ἡ ὁρ-
γάνωση εἶναι τό ἐργαλεῖο πού ὑλοποιεῖ τίς ἰδεολογικο-πολιτικές κα-
τευθύνσεις τοῦ Ἐνιαίου Καθοδηγητικοῦ Κέντρου καί ταυτόχρονα ἡ μήτρα,
πού μέσα της μέ μιᾶ ἀντικειμενικά ἀμφίδρομη λειτουργία γονιμοποιοῦν-
ται οἱ μαρξιστικές ἰδέες καί τελικά διαμορφώνονται οἱ ἰδεολογικο-
πολιτικές γραμμές. "Οὕτως ἡ κοινή διαμόρφωση προϋποθέτει δραστήρια
συμμετοχή καί ὁργανωμένη ἔκφραση. "Ἐτσι ἡ συμμετοχή τοῦ συνόλου τών
μελῶν στήν ἐπεξεργασία τῆς γραμμῆς, ἐνῶ γιά ἄλλους φορεῖς εἶναι μιά
εὐτυχής σύμπτωση, γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀποτελεῖ νομοτέλεια.

Γι' αὐτό στίς διεργασίες μορφοποίησης τοῦ χώρου μας εἶναι δυνατό νά
ὑπάρξουν "ἀρνητές" μέ τεκμηριωμένη θέση, ἀλλά σέ καμμιά περίπτωση

2. θεατές.

3. Στή δίχρονη πορεία μας, μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουν σχηματοποιηθεῖ ὠρισμένες ἀντιλήψεις, πού μποροῦν νά περιγραφτοῦν:

- α) Ὁ παλαιοκομματισμός, πού θεωρεῖ τήν ὁργανωμένη βάση σάν ἀνασταλτικό παράγοντα τῆς ἐκλογικῆς ἀνόδου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι' ἔχει στόχο τή δεξιά, ρεφορμιστική παρέκκλισή του. Σάν χῶρο δουλειᾶς του ἔχει ἐπιλέξει κύρια τοὺς ὁπαδούς καί τοὺς φηγοφόρους καί λιγότερο τήν ὁργάνωση, προσπαθώντας ἔτσι νά δημιουργήσει εὐνοϊκοὺς συσχετισμούς μέσα καί ἔξω ἀπό τό Κίνημα γιά τό πέρασμα τῶν θέσεών του.
- β) Εἰσοδισμός, μέ τή θεωρητική καί πολιτική κάλυψη τοῦ τροτσκισμοῦ, πού, μέ τήν ὑπόγεια δουλειά του, ἀποσκοποῦσε στό πολιτικό ἔλεγχο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα ἀπό τή ντέ φάντο κατοχύρωση τῆς φράξιᾶς του. "Αν ἔχανε τήν εὐκαιρία τοῦ ἐλέγχου σά σκοπό εἶχε τήν προώθηση διαλυτικῆς διαδικασίας (λεπτομέρειες στίς ἀναλύσεις πού ἤδη κυκλοφοροῦν).
- γ) Ὁ πολιτικός παιδισμός μέ πηγὴ τήν ἐπαναστατική ἀνωριμότητα καί τήν ἰδεολογική σύγχιση, πού προωθεῖ τήν ὁμαδοποίηση καί τό φραξιονισμό. (Ἐδῶ θά σταθοῦμε περισσότερο).

Εἶναι σωστό πὼς ἡ βαθμιαία συνειδητοποίηση τῶν μελῶν μας πρέπει ἀναγκαστικά νά ἐκφράζεται ἀπὸ μιὰ συνολικά ἀνώτερη ποιότητα ὁργάνωσης μέσα ἀπὸ κοινὰ καταντημένες διαδικασίες. Στίς προηγούμενες φάσεις τοῦ Κινήματος παρουσιάστηκαν, σάν ἀποτέλεσμα τῆς ἀμορφίας, τῆς ὑπολειποχικότητας καί τῆς λειψῆς καθοδήγησης, ὠρισμένες μεταφυσικὲς ἀπόψεις, μέ τελικὴ πατάληξη τῇ δημιουργίᾳ μιᾶς σειρᾶς περιθωριακῶν ὁμάδων ἔξω ἢ καί κόντρα ἀπὸ τοὺς νόμους κίνησης τῶν μαζῶν καί τοὺς νόμους λειτουργίας τῶν πολιτικῶν φορέων.

Εκτιμώντας από τό έκλογικευμένο συμπέρασμα ότι ή ήγεσία τοῦ ΠΑΣΟΚ δέν ἔχει τή δυνατότητα ἢ δέν θέλει νά δώσει τή σωστή προοπτική (μέ τήν παραλλαγή πού ο καθένας τους κατανοεῖ), ὀρισμένοι σύντροφοι ἄρχισαν νά περνοῦν μεθοδικά καί ἐμβόλιμα στή βάση τόν προβληματισμό " πού πάει τό ΠΑΣΟΚ". Μιά τέτοια προβληματική ὑπῆρχε, ὑπάρχει καί πάντα θά ὑπάρχει, κυρίαρχη καί δικαιοματικά ἐκφραζόμενη μέσα ἀπό τίς διαδικασίες τοῦ ΠΑΣΟΚ. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ὀπουρτουμιστικός ὑπολογισμός, ἡ προσωπική φιλοδοξία καί ἡ ἰδεολογικο-πολιτική σύγχυση, ἐκμεταλλεύτηκαν τήν κεντρική καθοδηγητική ἀδυναμία καί ἐμφανίστηκαν σάν ἐκφραστὲς μιᾶς εὐρωστῆς προβληματικῆς καί δυναμικῆς. "Ετσι δημιουργήθηκαν ἐκφυλισμένες καταστάσεις καί συσπειρώσεις μέ ἀντικειμενικό ὑπόστρωμα τήν καθοδηγητική ἀνεπάρκεια τῶν ὀργάνων καί μέ βασικό μοχλό τή συσσωρευμένη ἰδεολογικο-πολιτική κενότητα, τόν ἄρριβισμό, τή φύλαθλη ροπή, τήν συμπεγματικά κατάσταση ὀρισμένων στοιχείων, πού δέν μποροῦσαν νά ἀντέξουν - ἀκόμα καί μέ ἐνδεχόμενη φθορά τους - πολιτικές διαδικασίες καί πού πίστευαν ὅτι μέσα σέ ἓνα Κίνημα ἡ "ἰσχὺς βρίσκεται στήν ὁμαδική ἔνωση". Ἀπὸ τή φύση τῆς σύμπληξίς τους (συμμαχῶ τακτικά γιὰ νά διαφωνήσω ἀργότερα) αὐτές οἱ ὁμάδες, πού ἡ συνοχή τους στηρίζεται στή μηχανιστική συγκόλληση τῶν προσωπικῶν προοπτικῶν, τῶν φημῶν, τῆς δολιδότηας καί τοῦ πολιτικο-ἠθικοῦ ἐκβιασμοῦ, μοιραῖα ὁδηγοῦνται σέ ἐσωτερικὲς πολυδιασπάσεις τοῦ ἐφίμερου μηχανισμοῦ τους. Τό πρόβλημα ὅμως δέν εἶναι νά περιμένει κανεὶς τή διάλυση αὐτῶν τῶν συσπειρώσεων μέσα ἀπὸ τίς ἀντιφάσεις τους καί τίς ἐσωτερικὲς τους νομοτέλειες, ἀλλὰ οὐσιαστικά νά ἐπιταχυνθεῖ αὐτή ἡ διάλυση καί θεωρητική ἀπομυθοποίησή τους, μέσα ἀπὸ μιὰ θετική καί δραστηκὴ παρέμβαση πού ὀφείλει νά κάνει τό Κίνημα.

Τέτοιες ὁμαδοποιήσεις εἶναι πολιτικά καί λαθεμένες καί ἐπικίνδυνες. Λαθεμένες γιατί θεωρητικοποιεῖται καί θεσμοθετεῖται ἡ λειτουργία ἰδιαίτερων ὁμάδων, στή βάση τῆς "ἀόριστης" καί ἀκαταστάλαχτης συνείδησης, τοῦ δογματικοῦ καί φύλαθλου φορμαλισμοῦ καί τοῦ ἄκριτου ὑποκειμενισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα πρωταρχικά τόν ἐκφυλισμό καί τήν ἀδράνεια. Ἐπικίνδυνες γιατί κατακερματίζουν καί ἐγκλωβίζουν στελεχειακό δυναμικό καί τέλος γιατί δροῦν διαλυτικά καί διασπαστικά στό χῶρο.

Εἶναι γεγονός πὺς ἡ ἀντίληψη αὐτὴ συγκινεῖ περισσότερο ἄτομα πού "ραγδαῖα" προβληματίστηκαν καί "ποιοτικά ἀλματωδῶς" ἐξελέχτηκαν μέσα στό Κίνημα, ἔξω ἀπὸ τήν καθημερινή τριβή, χωρὶς ποτέ - ἐκτός ἀπὸ προκατασκευασμένες καταστάσεις - νά ἐμφανίσουν τήν πολιτική τους θέση μέσα σέ συλλογικὲς διαδικασίες, μέ διασφαλισμένη ἐσωκομματικὴ ἀντιπαράθεση καί πάλη.

Ἀποκτάει ὅμως σπουδαιότητα τό εὐτοπικό φαινόμενο τῆς ὁμαδοποίησης

- τουλάχιστον για τό Κίνημά μας - όταν γίνει ή πολιτική καί κοινωνική του αναγωγή. Στην προκειμένη περίπτωση οί σύντροφοι θεωροῦν τούς ἐαυτούς τους σάν τή μοναδική καθαρόαιμη συνείδηση τοῦ χώρου πού πρέπει νά τόν διαμορφώσει ὅχι μέ ἀνοιχτές διαδικασίες καί ἀντιπαράθεση, ἀλλά μέ τή συγκρότηση καθοδηγητικῶν δομῶν μέ δική τους διάρθρωση καί λειτουργία, πού θά ἀξιοποιοῦν θά καταλαμβάνουν τά ὄργανα τοῦ Κινήματος. Αὐτή ή πρακτική θεωρητικά λέει πώς ὁ πολιτικός φορέας δέν εἶναι αὐτόνομη καί ἐνιαία πολιτική ὄντοτητα μέ κοινή λειτουργία, ἀλλά ἄθροισμα ὁργανωμένων ομάδων πού ἀντανακλοῦν διαφόρους βαθμούς πολιτικῆς συνείδησης.

Γιά συγκριτική μελέτη ὑπενθυμίζουμε ὅτι οί τροτσκιστές θεωροῦν τόν πολιτικό φορέα σάν ἄθροισμα ὁργανωμένων ομάδων πού ἀντανακλοῦν διαφόρους βαθμούς κοινωνικῆς συνείδησης.

"Ὅμως καί οί ἐπαναστατημένοι σύντροφοί μας καί οί τροτσκιστές καταλήγουν στά ἴδια πώς ή μέθοδος προσπέλασης τῶν διαφορῶν μέσα σ' ἓνα πολιτικό σχηματισμό εἶναι μοναδικά ή ἐξέχωρη ὁργάνωση καί λειτουργία τῶν διαφορῶν ομάδων του. "Ἔτσι ὁ φραξιονισμός καί ή ὁμαδοποίηση προβάλλουν σάν μόνη ἐπιλογή καί πρακτική τους, μέ στόχο τήν "βαθμιαία εἰσοδιστική κατάληψη" τῶν καθοδηγητικῶν ὁργάνων.

Ἀποσιωποῦν συστηματικά τή δυνατότητα συνύπαρξης τῶν διαφορετικῶν ἀπόψεων στή βάση τῆς ἐνότητας τῶν ἀντιθέσεων καί τῆς συνισταμένης ἔκφρασης, πού ἔρχεται σάν ἀποτέλεσμα τῆς πάλης, τῆς ἀντιπαράθεσης καί τῆς σύνθεσης τῶν διαφορετικῶν θέσεων.

Παραμερίζουν ἐντελῶς τούς πολιτικούς ὅρους τῆς σωστῆς λειτουργίας ἑνός φορέα, πού ἀπαραίτητα ἐνσαρκώνονται μέσα ἀπό τό περιεχόμενο τῆς ἀντιπαράθεσης, τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας, τῆς καθοδηγητικῆς πειστικότητας, τῆς πολιτικῆς καί καταστατικῆς κατοχύρωσης τῶν δικαιωμάτων καί τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μέλους, τῆς κριτικῆς, τῆς αὐτοκριτικῆς, τοῦ περιοδικοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐναλλαγῆς καί τῆς ἀνάκλησης.

Ἡ παραπάνω σύμπρωση τῶν ἐπιλογῶν καί τῶν πρακτικῶν δέν εἶναι καθόλου τυχαία, γιατί οί φορεῖς τους διαθέτουν τό ἰδιοταξικό ὑπόστρωμα καί τήν ἴδια ἔκφραση: τό μικροαστικό βολонταρισμό (ἐτσιθελισμό), σάν μέσο μετατροπῆς τῆς ἐπιθυμίας τους σέ πραγματικότητα.

Σύντροφοι,

Ἀπέναντι στίς θεωρητικο-πολιτικά ἐκφυλισμένες καί πρακτικά καταδικασμένες ἐπιλογές καί συσπειρώσεις θέτουμε ξεκάθαρα τήν κεντρική θέση τοῦ Κινήματος. Αὐτή γεννιέται ἀπό τήν συμπύκνωση τῶν δικῶν μας γνώσεων

καί τή συγκρότηση τῆς πείρας καί τῆς ἐξέλιξης τῆς βάσης, σάν τό ἄλμα καί ἡ καινούργια ποιότητα τῆς ὀργάνωσης, προδιαγράφει καί ἐγγυᾶται τήν προοπτική μας.

Σύντροφοι,

Ἡ ἰδεολογικο-πολιτική διαπάλη πού ὑπῆρξε, ὑπάρχει καί θά συνεχιστεῖ μέ διαφορετικές ἐντάσεις, ἀποτελεῖ τή δύναμη καί τή ζωτικότητα μας. Βοηθάει ἀποφασιστικά νά ξεκαθαρίσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τήν ταυτότητά μας καί νά δημιουργήσουμε τή φυσιογνωμία τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἕνας ζωντανός πολιτικός ὀργανισμός ἔχει ἀνάγκη ἀπό θέσεις καί ἀντιθέσεις, βασίζεται στή διαμόρφωση τῆς γραμμῆς του μέσα ἀπό μιᾶ ἀνοιχτή διαδικασία, πού μέ τή δύναμη τῆς διαλεκτικῆς ξεπερνᾷ τίς ἀντιθέσεις. Ἡ διαπάλη σφυρηλατεῖ τή συλλογικότητα, δοκιμάζει τήν ὠριμότητα καί συσπειρώνει τή δράση γύρω ἀπό ἓνα κοινά ἐπεξεργασμένο πρόγραμμα.

Ἡ διαδικασία τῆς ἀπόλυτης ἰδεολογικο-πολιτικῆς ἐνοποίησης τοῦ χώρου μας καί τῆς διαμόρφωσης μιᾶς κοινῆς θέλησης ἀντικειμενικά δέν μπορεῖ ἀλλά οὔτε καί πρέπει νά εἶναι στιγμιαία. Γιατί, ἂν προσπαθήσουμε στά γρήγορα νά συγκαλύψουμε ἀντιθέσεις καί νά ξεπεράσουμε μέ πρόχειρα μέσα τίς ἀδυναμίες, θά συσσωρευτοῦν ἐκρηκτικά τά προβλήματα, ποτέ δέ θά κατακτήσουμε αὐτοδύναμη ΠΑΣΟΚΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ καί πότε δέ θά διαπαιδαγωγηθοῦμε. Οἱ λύσεις ἀναγκαστικά πρέπει νά προκύπτουν μέσα ἀπό ἐνιαῖες διεργασίες μέσα στό ἴδιο τό Κίνημα. Οἱ διεργασίες αὐτές μπορεῖ νά προκαλέσουν ἀντιφατικές θέσεις, ὀπισθοχωρήσεις καί ἀσάφειες, ὁδηγοῦν ὅμως, ἐφ' ὅσον δέν χάσουμε τόν τελικό σκοπό ἀπό μπροστά μας - τό μαζικό λαϊκό Κίνημα ἀξιόμαχο γιά ριζική ἀλλαγή - σέ ἓνα ψηλότερο βαθμό συνειδητοποίησης, πειθαρχίας ἐνότητας καί δράσης.

ΝΕΟΛΑΙΑ

1. Ἡ νεολαία τοῦ ΠΑΣΟΚ ἀπόκτησε τή δύναμή της καί τήν προοπτική ἀνάπτυξής της ἀπό τή συμβολή τριῶν ρευμάτων:

- ἀπό τή γενιά τοῦ δεύτερου ἀνένδοτου ἀγώνα, πού προδικτατορικά ἦταν ἡ πιά προβληματισμένη καί σχετικά συνειδητή τάση τῆς Κεντροαριστερᾶς τῆς Ε.Κ.
- ἀπό ἓνα σημαντικό κομμάτι στελεχῶν, μελῶν καί φίλων πού ἔλκει τήν καταγωγή του στήν Εἰδική Ἀριστερά καί πού στή χρονική διαδρομή πῆρε κριτική στάση ἀπέναντι στους παραδοσιακοὺς φορεῖς καί στό φαινόμενο τῆς διάσπασης τοῦ ΚΚΕ.

1. - και κύρια από την ακατάβλητη και επαναστατική γενιά του Πολυτεχνείου.

Οι νέοι άνθρωποι που ανήκαν στα παραπάνω δυναμικά σύνολα με τη διαφορετική καταγωγή και τα διαφορετικά βιώματα, πρίν αποκτήσουν κοινό πόλο πολιτικό-ιδεολογικής αναφοράς, είχαν περάσει και σταθεύσει ορθοί - ό καθένας στο μετερίζι του - από το πολιτικό χωνευτήρι της 7ετίας σφυρηλατώντας μεταξύ τους σ' όλους τους χώρους ακατάλυτους αγωνιστικούς δεσμούς. 'Επόμενο ήταν πιά η σημερινή ριζοσπαστικοποίηση και πολιτική ώριμότητα της νεολαίας να έρχεται σαν νομοτελειακή κατάληξη μιās μακρόχρονης διεργασίας και εξέλιξης, που, με απαραίτητη προϋπόθεση το αγωνιστικό παρόν στην καθημερινή πολιτική δράση, βοήθησε αποφασιστικά στο ξεκαθάρισμα των στόχων της πάλης της σ' αυτή τη φάση. Θεμελιικό ρόλο και βασικό σταθμό για τη συσπείρωση των δυνάμεων της νεολαίας έπαιξε και θα παίζει στο μέλλον η λαϊκή εξέγερση του Νοέμβρη του 73. Μέσα σέ τούτη την πολύμορφη διαδικασία συνειδητοποίησής του το νεολαιϊστικό κίνημα έγραψε, έντοπίζοντας τη ρίζα των προβλημάτων του τόπου μας, με αΐμα τη δική του ιστορία, βρέθηκε και θα βρίσκεται πάντα απέναντι στους ιμπεριαλιστές και τη (ντόπια (ταξικά προγεφυρώματά τους) ολιγαρχία.

Η παραπάνω αναφορά έχει σαν σκοπό να αποδώσει παραστατικά την παράλληλη διαμόρφωση και την ένιαιοποίηση των συστατικών μερών της νεολαίας μας σέ μιὰ αδιάσπαστη και όμοιογενή πολιτική ένότητα.

2. Από την αρχή της δημιουργίας του ΠΑΣΟΚ άξονας μιās ιδιαίτερα έντονης προβληματικής ήταν ό τρόπος όργάνωσης του νεολαιϊστικού χώρου. με την ολοκληρωτική ένσωμάτωση της νεολαίας στο Κίνημα της δόθηκε η ανεπανάληπτη εύκαιρία μέσα από όμοιόμορφες και κοινές διαδικασίες, να συμμετέχει ενεργά και ισότιμα στή διαμόρφωση της συνολικής γραμμής του ΠΑΣΟΚ, διατηρώντας παράλληλα σαν χώρος τη δική του έκφραση και λειτουργία.

Η ένταξη και η ισότιμη παρουσία δέ σημαίνει παραχώρηση "έκ των άνω" ή υποχώρηση κάτω από πίεση, αλλά άπλούστατα από τη μιὰ ταυτίζεται με την αναγνώριση της ώριμότητας, της υπευθυνότητας και της αγωνιστικότητας της ελληνικής νεολαίας και από την άλλη με την βαθειά γνώση της έσωτερικής κατάστασης του ΠΑΣΟΚ. Τούτη η καινοτομία δέν ήρθε ούτε σαν μπάλωμα μιās παροδικής ανάγκης ούτε σαν αποτέλεσμα μιās συγκυρίας και ενός δοσμένου συσχετισμού δυνάμεων. 'Ανεξάρτητα από τη συγκυρία ή το συσχετισμό εκφράζει μιὰ άντικειμενική πραγματικότητα

τα και βρίσκεται σε άμεση σχέση με την εξελικτική πορεία της ιδεο-λογικο-πολιτικής ομογενοποίησης της οργανωτικής συγκρότησης του ΠΑΣΟΚ.

3. 'Η ένταξη της νεολαίας μέσα στο Κίνημα αν και αποτελούσε ένα θετικό σημείο αναφοράς, όπως αποδείχτηκε στην πράξη, δεν ήταν ίκανή, στο μέτρο πάντα της οργανωτικής άριστης του ΠΑΣΟΚ, να επιλύσει καίρια προβλήματα και να καθορίσει με ακρίβεια τη λειτουργία χώρων και οργάνων της νεολαίας.

Χωρίς την προϋπαρξη μιας γενικής οργανωτικής φόρμας, με αυστηρά καθορισμένο τρόπο λειτουργίας και με δοσμένη την τάση της νεολαίας για αναζήτηση και δράση, μοιραία καταλήξαμε σε πρωτοβουλιακές, σπασμωδικές, προσωπικές κινήσεις. Όλα αυτά όμως, εξαιτίας της έλλειψης καθοδηγητικού πλάνου συναρτημένου με το βαθμό συνείδησης των μελών, δεν ήταν δυνατό να ένταχτούν σε μία μελλοντική και συγκεκριμένη προοπτική, που θα ένοπολιοῦσε τη δυναμική της νεολαίας μας.

ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ

1. 'Η πολιτική και οργανωτική άμορφία του ΠΑΣΟΚ καθώς και η εξελικτική του πορεία είχαν τον αντίκτυπό τους και στη σπουδάζουσα νεολαία μας καθώς ιδιαιτέρως όξυμένα λόγω των ειδικών συνθηκών του χώρου.

'Η έλλειψη σταθερού και ιεραρχημένου προγραμματισμού άφησε αναξιοποίητο και πολιτικά άκατέργαστο το δυναμικό, που έβρισκε τη διαφυγή του στην έσωστρέφεια, τον εκφυλισμό, την αμφισβήτηση και τον κομματικό μηδενισμό.

Ειδικά πέρυσι όταν βγήκαμε από την καλοκαιρινή κρίση με τη Δ.Α υπήρχαν εύνοϊκές προϋποθέσεις για μια σωστή οργάνωση του χώρου της νεολαίας. Δυστυχώς όμως μέσα από την άμορφία του ΠΑΣΟΚ δεν υπήρχε το κατάλληλο δυναμικό για πολιτική δουλειά, ούτε ολοκληρωμένη αντίληψη για τους νεολαιΐστικους χώρους που προϋπέθετε την ύπαρξη:

- θεωρητικών αναλύσεων του χώρου
- στελεχειακό δυναμικό
- λειτουργία στον κορμό της σπουδάζουσας
- ξεκάθαρη λειτουργική σχέση σπουδάζουσας - ΠΑΣΠ

"Έτσι το Κίνημα δεν προωθούσε στην πράξη ένα ουσιαστικό ξεκίνημα δουλειάς σε επίπεδο νεολαίας. Κατά συνέπεια η επιλογή για το χτύσιμο της ΠΑΣΠ είχε αντικειμενική βάση έξω από την υποκειμενική προοπτική όρισμένων συντρόφων που την επέλεξαν πρωτοβουλιακά.

Σάν τέτοια ἐπιλογή βουβαλοῦσε θέτικὰ καί ἀρνητικὰ στοιχεῖα:

- Ἡ ΠΑΣΠ συνέβαλε οὐσιαστικὰ στήν ὀργανωμένη παρουσία καί ἔκφραση στοῦ μαζικοῦ χώρου.
- Στή διατήρηση καί αὐξηση τῆς ἐκλογικῆς μας δύναμης.
- Στήν πρακτική συσπείρωση καί στήν προώθηση μιᾶς συνειδήσης γιά δουλειά.
- Στή δημιουργία μέσα ἀπό τήν καθημερινή τριβή ἐνός ἀριθμοῦ συντρόφων πού εἶναι ἱκανοί γιά πολιτικοσυνδικαλιστική δουλειά (μέ τό κατάλληλο ἐρέθισμα).
- Στήν κατάκτηση θέσεων - γενικόλογων ἔστω γιά τό χῶρο τῶν Α.Ε.Ι καί Τ.Π.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά ὅμως οἱ πρωτοβουλιακές κινήσεις ἀπό τή φύση τους ἀνεξάρτητα ἀπό προθέσεις, εἰδικά στή φάση ἐκκίνησης, ἀποχτοῦν μιᾶ δική τους λογική καί ἐπιτάχυνση μέ ἐλάχιστα ἢ μηδαμινούς νόμους πολιτικῆς λειτουργίας. Ἔτσι:

- Ἀρχισε νά χτιζέται ὁ μαζικός χῶρος μέ βάση τήν ἀντίθεσή του μέ τή συγκεχυμένη ὀργανωτική ἀντίληψη τοῦ φορέα καί ἐποικοδόμημα ὑπαρχτές ἢ ἀνύπαρχτες δευτερογενεῖς ἀντιθέσεις.
- Μέσα ἀπό μιᾶ πολιτική πολυπραγμοσύνη συνδεμένη μέ μιᾶ ἀπότομη θεωρητικοπολιτική ὁλοκλήρωση" ὁδηγήθηκε σέ ἀδιέξοδα καί παγιδεύτηκε σέ πολιτικές αὐταπάτες σχετικά μέ τό ρόλο τῆς συνδικαλιστικῆς παράταξης, πού πηγάζουν καθαρά ἀπό τήν ἀντίφασή τῆς ὀργανωτικοπολιτικῆς τῆς ὑπερτροφίας σέ σχέση μέ τήν ἀδιάρθρωτη καί ὑπολειτουργοῦσα σπουδάζουσα.

Μέ τή σειρά του ὁ φορέας ἀναγνωρίζει αὐτοκριτικά τό λάθος του νά μὴν ἀξιοποιήσει τίς ἀντικειμενικές ὥριμες συνθήκες γιά τήν ὀργάνωση τοῦ χώρου, ἔδωσε περιθώρια ἀνάπτυξης πρωτοβουλιακῶν κινήσεων πού ἐξ ὑπαρχῆς εἶχαν καί θά ἔχουν ὀριακές δυνατότητες.

Τήν κατάλληλη στιγμή ἔλειψε ἢ καθυστέρησε πολύ μιᾶ προδιαμορφωμένη στρατηγική καί τακτική πού θά ἐνλοκοῦσε τή δυναμική τῶν χώρων (ἰσορροπία, ἰσόμετρο ἀνέβασμα, ποιοτική διολχέτευσης) μέσα ἀπό μιᾶ σωστή λειτουργική καθοδηγητική σχέση.

Ἡ μοιραία κατάληξη αὐτῆς τῆς καθυστέρησης ἦταν ὁ φορέας νά τρέχει πίσω ἀπό τόν μαζικό χῶρο, ἢ καθοδήγηση πίσω ἀπό τά γεγονότα,

όποτε για να πλοηφοτούν διάφορες καταστάσεις ή παρέμβαση των οργάνων λόγω της μορφής της δέ διαχώριζε ή καθοδηγητική ουσία από την άσκηση διοικητικής εξουσίας.

Μια σοβαρή προσπάθεια για οργάνωση της νεολαίας έγινε το Νοέμβριο του 75 με τον διορισμό 25μελούς οργάνου που είχε τ υποκειμενικές δυνατότητες και τη θέληση να δουλέψει. το όργανο κατάρτισε πρόγραμμα δουλειάς που προσπάθησε να το βάλει σε εφαρμογή αλλά έγινε στόχος των τροτσκιστών. Τότε πάλι από λαθεμένη εκτίμηση και μεθοδευμένη πληροφόρηση το φλεβάρη έγινε βαθειά τομή στο όργανο με αποτέλεσμα την αδρανοποίησή του και την καθυστέρηση της ανάπτυξης του χώρου.

2. Όλα τα μέλη της σπουδάζουσας μέσα από την τριβή τους στην καθημερινή έσωτερική και έξωτερική δράση, το πολιτικό καταστάλαγμα και την ώριμότητά τους έχουν κατακτήσει μια καινούργια ποιότητα που στηρίζεται:

- στη συνειδητοποίηση του ρόλου που μπορεί να παίξει ή σπουδάζουσα νεολαία μηδενίζοντας την ψευδαίσθηση ότι μπορεί να καθοδηγήσει αποκλειστικά το Κίνημα και την αὐταπάτη ότι οίκοδομούνται οι χώροι με συνθήματα, έλλογοθεραπεΐες και πραχτικύστικες εργασιοθεραπεΐες.
- στην κατανόηση του πόσο εύκολο είναι να παριστάνει κανείς το σοσιαλιστή στο άμφιθέατρο πλειοδοτώντας σε επαναστατικό βερμπαλισμό αφού διαβάσει δυό - τρία βιβλία, και του πόσο δύσκολο είναι τς διακηρύξεις σου να τς μετουσιώσεις σε πράξη μέσα από την προσέγγιση των τάξεων εκείνων, που αντικειμενικά αποτελούν φορείς αλλαγής και την υποβοήθησή τους να αποκτήσουν ταξική συνείδηση ξεξινώντας πάντα από το καθημερινό όξύ τους πρόβλημα και την βασική αναγωγή του και όχι από την άφηρημένη και άπωθητική ιδεολογία για να φτάσουμε στο πρόβλημα - στη βαθειά γνώση της αύξησης της πολιτικής έπιρροής του ΠΑΣΟΚ, του ριζώματός του με την έλληνική πραγματικότητα και του ιστορικού του ρόλου σε συνάρτηση πάντα με τη γνώση για το ρόλο που πού πρέπει να παίξει ή πολιτική συνείδηση στη διαμόρφωση και το μετασχηματισμό του αύθόρητου των μαζών.
- στη συνειδητοποίηση των διαλεχτικών διαδικασιών μέσα από τς όποτες περνάει ο δρόμος για την ιδεολογικο-πολιτική όμογενποίηση

του χώρου μας και για την ενδυνάμωσή της προοπτικής του.

3. Για να εκφραστεί δημιουργικά και αποτελεσματικά η σημερινή ποιότητα, που συνιστούν τα παραπάνω δεδομένα, αναγκαία προϋπόθεση είναι η μεταφορά των αμφισβητήσεων και των αντιθέσεων από το αδιέξοδο των μαζικών χώρων μέσα στις οργανώσεις βάσης της Σπουδάζουσας όπου θα προκύψουν πραγματικές λύσεις και θα δοθούν πολιτικές διέξοδοι στα ζητούμενα των καιρών προβλημάτων. Τούτη η διοχέτευση της δυναμικής του μαζικού χώρου δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης αλλά σαν κίνηση πρωταρχικής συσπείρωσης γύρω από το ολοκληρωμένο επεξεργασμένο πρόγραμμα της Έπιτροπής Νεολαίας. Με αυτό τον τρόπο θα κατακτηθεί από σ'αυτούς τους ίδιους μια πολιτική διαδικασία και μια συντροφική λειτουργία, που θα σταματήσει την ανισόμερη ανάπτυξη των χώρων, τον υδροκεφαλισμό των οργάνων, την προνομιακή πληροφόρηση και την διαδρομική συμπεριφορά. Μέσα στην οργανωτική δομή της Σπουδάζουσας πρέπει όλοι οι σύντροφοι να πούν τις απόψεις τους τον οποιοδήποτε προβληματισμό τους, πώς βλέπουν τη συμμετοχή τους στην προοπτική του ΠΑΣΟΚ.

Έτσι οι σπουδαστές του ΠΑΣΟΚ θα μετέσχουν ενεργά στη διαμόρφωση και στον έλεγχο της γραμμής, στο ανέβασμα της λειτουργικότητας και στη σύντομη προσπάθεια της βάσης και της καθοδήγησης για τη μορφοποίηση του χώρου. Η άρνηση όπως και η φυγή δεν προσφέρουν καμιά λύση αλλά αντίθετα υποδηλώνουν αδυναμία αντιπαράθεσης, μικροαστική αναστολή και πλέγμα που οδηγούν μοιραία στο πολιτικό τέλμα και τον τυχοδιωκτισμό. Μια παράταση της υπάρχουσας κατάστασης, σαν κατάλοιπο του σταδίου της αμορφίας, συνταυτίζεται με συνειδητή αποφυγή της πολιτικής λειτουργίας, που συνοψίζεται:

- στην επιλογή ανοιχτών διαδικασιών και την προώθηση της διαπάλης
- στο συνεχή σωστό και αμφίδρομο διάλογο καθοδήγηση - οργάνων.
- στην ύπαρξη ενός καθοδηγητικού πλαισίου και ενός κοινά διαμορφωμένου προγράμματος επιμόρφωσης, διαπαιδαγώγησης και δράσης
- στη μέσα από τη συμβολή και συμμετοχή, καλόπιστη άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής
- στη φυσιολογική κατάκτηση της συντροφικότητας, της συλλογικότητας και της ιδεολογικο-πολιτικής ΠΑΣΟΚΙΚΗΣ συνείδησης.

4. Η δυνατότητα υλοποίησης των στόχων και της προοπτικής της Νεολαίας του ΠΑΣΟΚ δεν είναι μια άφηρημένη εύχη αλλά πραγματική κατάσταση

πού στηρίζεται στις παρακάτω βασικές προσφορές:

- Στην καταστατική κατοχύρωση της ένταξης της νεολαίας στο Κίνημα σε ισότιμη βάση, με παράλληλη διατήρηση της λειτουργικής της φυσιογνωμίας. Αυτό δημιουργεί από τη μια μεριά έμπιστοσύνη της κεντρικής καθοδήγησης του ΠΑΣΟΚ συνοπτικά στην αξία, την ώριμότητα και την πολιτικοποίηση της νεολαίας και από την άλλη επιβάλλει αύξημένη αίσθηση, ευθύνης, συμμετοχής, συνειδητότητας και πειθαρχίας στους Νεολαίους σαν κομματικά μέλη. Αυτό καθιστά φανερό ότι ένα μέλος δεν έχει μόνο το δικαίωμα να διαφωνήσει και να κριτικάρει μια θέση του Κινήματος αλλά και την υποχρέωση να πάρει οποιαδήποτε θέση και να εξαντλήσει τα κομματικά του δικαιώματα μέσα σ' όλη την ιεραρχία της οργάνωσης (όπως ορίζει το καταστατικό), ενώ παράλληλα προς τα έξω προπαγανδύζει με πεποίθηση και ζήλο τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ στα πλαίσια της ενιαίας πολιτικής έκφρασης.
- στην ύπαρξη τώρα μιας σταθερής οργανωτικής δομής και μιας ξεκάθαρα προσδιορισμένης οργανωτικής πολιτικής, που θα προσαρμόζεται ανταποκρινόμενη στο κάθε φορά επίπεδο συνείδησης για να εξασφαλίζει τη μέγιστη εκμετάλλευση των πολιτικών δυνατοτήτων και του δυναμικού της μέσα από μια σωστή λειτουργία. Τα καθοδηγητικά όργανα της Ε.Ν. έχουν την αποκλειστική ευχέρεια και την ευθύνη σε συνεργασία με τη βάση να προχωρήσουν σε βάθος και πλάτος την οργάνωση της νεολαίας μας
- στην ιδεολογική, πολιτική καθοδηγητική συμπαράσταση της Ε.Ν. και γενικά του χώρου από όλα τα παράπλευρα ή ανώτερα όργανά της
- στην αποφασιστική συμβολή και βοήθεια του Κινήματος για την κάλυψη των υλικοτεχνικών αναγκών του Κινήματος, στα όρια που του επέτρεπουν οι οικονομική του επάρκεια.

5. 'Η μακροπρόθεσμη προοπτική για την νεολαία που η Ε.Γ. έχει τώρα χαράξει σε συνάρτηση με την από δω και πέρα έμπρακτη πολιτική της καθορίζεται από τους παρακάτω άξονες:

- διατήρηση της ισορροπίας και κατοχύρωση στην πράξη ανάμεσα στην ιδιαίτερη έκφραση που πρέπει να έχει η νεολαία σαν χώρος και στη συμβολή της συνολικά στις έσωκομματικές διεργασίες όπου πρέπει να μετατρέψει τη δύναμή της σε ποιότητα προσφοράς και την προσφορά της σε δημιουργική προσπάθεια για τη διαμόρφωση του ΠΑΣΟΚ.

- προγραμματισμένη καί σοβαρή δουλειά στην ίσομερή ανάπτυξη όλων των χώρων της νεολαίας με ειδικώτερο βάρος στην εργαζόμενη αγροτιά μας.
- έπεξεργασμένο σχέδιο ανεβάσματος του ιδεολογικο-πολιτικού επίπεδου της νεολαίας με άμεσο στόχο την ποσοτική καί ποιοτική αύξηση του στελεχιακού δυναμικού.
- βαθμιαίο πέρασμα των νεολαίων από τή διπλή λειτουργική τους φύση σε αποκλειστική δουλειά μέσα στο Κίνημα για κάλυψη άλλων αναγκών σε διάφορα επίπεδα.

Σύντροφοι της Σπουδάζουσας,

Η σημερινή ριζοσπαστικοποίηση της ελληνικής νεολαίας δέν είναι τίποτα άλλο παρά η έκφραση της σύνθεσης καί της διαστρωμάτωσης της κοινωνίας μας σε συνάρτηση με την πολιτική τους ώριμανση. Στην κυρίαρχη αντίθεση ιμπεριαλισμού - ντόπιας ολιγαρχίας καί λαού ή νεολαία, καί από την καταγωγή της καί από τόν προορισμό της ανήκει οργανικά στο κοινωνικο-πολιτικό φάσμα των εκμεταλλευόμενων καί καταπιεζόμενων τάξεων καί στρωμάτων, αντικειμενικά συμπαρατάσσεται με τις δυνάμεις της ριζικής αλλαγής. Η ιδιαιτερότητα του νεολαιϊστικού χώρου προσδιορίζεται περιγραμματακά από εύαισθησία καί πλαστικότητα σαν απόρροια:

- την ήλικιακή-βιολογική σχέση
- τόν έντονο προβληματισμό καί αναζήτηση πάνω σε πολιτικο-κοινωνικά-πολιτιστικά θέματα
- την υποβόσκουσα άμφισβήτηση στις συμβατικές αξίες του καταστημένου
- την εύκολία ξεπεράσματος, μέσα από την έλξη των ήρωϊκών καί αγωνιστικών παραδόσεων των προηγούμενων γενιών, ώρισμένων ψυχροπολεμικών πολιτικών βιωμάτων-ταμπού.

Από τά παραπάνω φαίνεται πώς ο χώρος της νεολαίας χρονικά αποτελεί τή μεταβατική φάση πού καθορίζεται από την διαδικασία της τοποθέτησής της στην παραγωγή καί την κοινωνία καί από τή διαδικασία της διάπλασης της συνείδησης καί της προσωπικότητάς της. Αύτή η κοινωνική, πολιτική επιδεκτικότητα της νεολαίας προσδιορίζει τό χώρο σαν τό κύριο πεδίο ανταγωνισμού καί όπου μόνιμα διεξάγεται μία κορυφαία σύγκρουση ανάμεσα στις δύο ιδεολογίες καί τούς φορείς τους. Σε

τούτη τή σημαντική καί άένανη πάλη έμεΐς σάν Κίνημα άλλαγής πρέπει νά έξοπλιστοΰμε καί νά ~~έπιστρατέψουμε~~ έπιστατέψουμε όλες τΐς δυνάμεις μας για νά έξαφανίσουμε τή δραστηκότητα τής άστικης ιδεολογίας.

*

* *

Μέχρι σήμερα παρ'όλες τΐς διακηρύξεις μας - μήν τρέφουμε αύταπάτες - τυπική καί ούσιαστική έκφραση τής νεολαίας μας άποτελοΰσε ή Σπουδάζουσα. Σ'αύτή τή φάση, πού ύπάρχει στό Κίνημά μας μιά άντικειμενική ξεύξη τής άντικειμενικης ώρύμανσης καί τής ύποκειμενικης δυνατότητας, πρέπει νά προχωρήσουμε στήν ίσομερή ανάπτυξη μας σ'όλα τά μέτωπα ζωής, πάλης καί μόρφωσης τής έλληνικης νεολαίας.

Σάν στόχους ύλοποιήσιμους θέτουμε:

Δουλειά ύποδομής στήν έργαζόμενη καί άγροτική νεολαία.

1. Άξιοποίηση καί πλάτεμα στό έπακρο τής πολιτικης μας έπιρροής μέ ταυτόχρονη όργανωτική επένδυση τής Ν. ΠΑΣΟΚ σ'όλο άνεξαίρετα τό νεολαιΐστικο χώρο.
2. Περιγραφή τής άληθινης φυσιολογμίας καί τών σπουδαστικων προβλημάτων. Σταθεροποίηση καί αΰξηση τής εκλογικης μας δύναμης σέ στενή σύσχέτιση μέ τήν σωστά όργανωμένη πολιτική παρουσία μας στό χώρο τών Α.Ε.Ι.
3. Βαθμιαία μετατόπιση τοϋ βάρους τής Κεντρικης δουλειās καί προσπάθειās μας άπό τά πανεπιστήμια στους τόπους δουλειās τής εργατικης καί άγροτικης νεολαίας.
4. Έντατική καί προγραμματισμένη καί άποτελεσματική δράση τής Ν. ΠΑΣΟΚ σ'όλάκρο τό φάσμα τών σχολων τοϋ παραγωγικοϋ νευραλγικοϋ χώρου τής Τεχνικης Παιδεΐας.
5. Μεγαλύτερη πορσοχή στήν πυρήνωση, τήν ανάπτυξη καί τό συντονισμό τής νεολαίας μας μέσα στά Γυμνάσια σέ όλη τήν Έλλάδα.
6. Προώθηση πλατειās πολιτιστικης δράσης σάν στοιχεΐο δυναμογόνο για τήν έφύπνιση τής νεολαίας μας καί τή διαμόρφωσή της στα πλαίσια τών γνήσια έλληνικων παραδόσεων, έθίμων καί καταβολων τοϋ λαοϋ μας καί σάν άπαραΐτητη προϋπόθεση για τήν ανάπτυξη τής πολιτικης καί κοινωνικης της συνεΐδησης.
7. Βελτίωση τοϋ περιεχομένου καί τής μορφής τοϋ Άγωνιστή καί μετατροπή του σέ συλλογικοϋ καθοδηγητή καί όργανωτή τής νεολαίας μας.

Αύξηση της κυκλοφορίας του στα πλαίσια της οικονομικής άνθισης
καί αυτοδυναμίας της νεολαίας. Για να τελειώσει ο έρασιτεχνισμός
καί ο έμπειρισμός πέρα από τα καταρτισμένα στελέχη είναι ανάγκη
να υπάρξει οικονομική βάση για στοιχειώδη κάλυψη των αναγκών
τους.